

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Kapitánové a soudkyň JUDr. Ivety Veselé a Mgr. Zdeňky Winklerové ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený dne xxx
bytem xxx, Spolková republika Německo
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Janem Drobným
sídlem Breitfeldova 704/1, 186 00 Praha 8

proti
žalované: **Raiffeisenbank a. s.**, IČO 49240901
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Josefem Davidem
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1 - Nové Město

o 366 814,631 EUR s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29. června 2023, č. j. 22 C 322/2021-176, po zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. prosince 2023, č. j. 25 Co 314/2023-215, rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky ze dne 3. března 2025, č. j. 21 Cdo 1666/2024-249,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení odvolacího a dovolacího ve výši 216 227 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Ing. Josefa Davida, advokáta.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Shodu s prvopisem potvrzuje L. Ž.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal na žalované zaplacení 366 814,631 EUR se specifikovaným úrokem z prodlení z této částky (I.) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 266 877,60 Kč.
2. Rozhodl tak podle žaloby, kterou se žalobce domáhal tvrzené náhrady škody, vzniklé xxx – společnosti DIY Support, s. r. o., tehdy vystupující pod obchodní firmou NSP servis, s. r. o. vůči společnosti Equa bank a. s. Společnost DIY Support, s. r. o. totiž uzavřela se společností Equa bank a. s. tři smlouvy o úvěru a rovněž dne 12. 9. 2014 smlouvu o zřízení zástavního práva, a to k pohledávkám společnosti DIY Support, s. r. o. z obchodního styku. Mezi zastavenými pohledávkami žalobce byly i pohledávky společnosti Smartwares Safety + Lighting GmbH, nyní Smartwares Group Deutschland GmbH (dále jen „Smartwares“), v té době v hodnotě 23 600,29 EUR, neboť tato společnost byla z hlediska objemu podnikatelských aktivit nejdůležitějším partnerem společnosti DIY Support, s. r. o. Pohledávka vůči společnosti Smartwares společnosti DIY Support vznikla z důvodu porušení povinností ze smlouvy o obchodním zastoupení, kterou tyto společnosti mezi sebou uzavřely. V důsledku toho se společnost DIY Support dostala do finančních potíží, nesplácela řádně úvěry, Equa bank a. s. proto posléze dne 25. 7. 2016 zesplatnila úvěry a dne 27. 7. 2016 přistoupila k uplatnění svého zástavního práva dle zástavní smlouvy. O uvedeném uvědomila společnost DIY Support i společnost Smartwares s výzvou, aby tato veškerá plnění poukazovala na účet banky. Následně však Equa bank a. s. již neučinila žádná právní jednání, kterými by tato uplatněná práva zrušila, popřípadě učinila neúčinnými a tento stav trvá dodnes. Tímto způsobem právnímu předchůdci žalobce společnosti DIY Support s. r. o. vznikla škoda, neboť pohledávky za společností Smartwares, které tato společnost měla, se promlčely. Pohledávky představovaly výši ušlého zisku ze smlouvy o obchodním zastoupení za roky 2015–2019, a to ve výši 976 008,09 EUR. Pohledávka představující tuto náhradu škody vůči bance byla v srpnu 2020 postoupena na H. W. S., o čemž byla Equa bank a. s. informována v září 2021. Posléze H. W. S. uvedenou pohledávku postoupil co do částky 508 826,87 Kč na žalobce, o čemž byla opět banka v září 2020 informována. Žalobce započel uvedenou pohledávku vůči vzájemné pohledávce žalované ve výši 3 667 620,39 Kč, a proto se nyní žalobou domáhá pouze částky 366 814,631 EUR, včetně příslušenství.
3. V průběhu řízení soud prvního stupně usnesením ze dne 26. 1. 2022, č. j. 22 C 322/2021-13, rozhodl tak, že na místě žalované bude nadále vystupovat společnost Raiffeisenbank, a. s., neboť Equa bank a. s. zanikla bez likvidace fúzí sloučením a nástupnickou společností, jíž je právě Raiffeisenbank, a. s.
4. Žalovaná v rámci procesního stanoviska s žalobou nesouhlasila. Potvrdila, že v minulosti Equa bank a. s. uzavřela se společností DIY Support s. r. o. smlouvy o úvěru a rovněž zástavní smlouvu, kterou byly zajištěny pohledávky z obchodního styku této společnosti a dále též úvěry jistila blankosměnkami vystavenými společností DIY Support, s. r. o. a avalovanými žalobcem. Po poskytnutí úvěru však společnost DIY Support a žalobce jako směnečný ručitel provedli celou řadu kroků ke ztížení vymahatelnosti předmětných závazků. Uvedená společnost se dostala do prodlení s úhradou dluhů vůči bance, a proto banka vyplnila jednu z blankosměnek a domáhala se zaplacení částky 2 707 029 Kč soudně a posléze i exekučně. Žalovaná dále poukázala na to, že ve sporu je na straně žalobce dán nedostatek věcné aktivní legitimace. Podle Všeobecných obchodních podmínek, které jsou nedílnou součástí úvěrových smluv, jakož i smlouvy zástavní, totiž společnost DIY Support s. r. o. nebyla oprávněna postoupit jakoukoliv pohledávku ze smlouvy na třetí osobu bez předchozího písemného souhlasu banky. Současně žalovaná vychází z toho, že žalobcem tvrzený nárok neexistuje, neboť neuvedl, jakou smluvní či zákonnou povinnost měla banka porušit, ani v čem konkrétně spočívá škoda, kterou měla společnost DIY Support s. r. o. utrpět, pročež vyčíslení údajné škody žalobcem považuje žalovaná za nelogické a nepřezkoumatelné. Nesouhlasila rovněž s tím, že by za vymáhání zastavených pohledávek měl být odpovědný zástavní věřitel.

Poukázala na produktové podmínky, podle nichž byla společnost DIY Support s. r. o. nadále povinna se o předmět zajištění starat, a to tak, aby nedošlo k jeho znehodnocení a snížení hodnoty, měla dbát svých práv a povinností, aby předmět zajištění zůstal zachován, aby nedošlo k promlčení pohledávky z důvodu jejího nekonání a podobně. Uvedená společnost též byla povinna zdržet se všeho, co by popřípadě mohlo snížit hodnotu zastavených pohledávek na újmu banky a ztížit nebo zmařit realizaci zástavního práva a činit veškerá odůvodněná opatření, aby takové ztížení či zmaření nebylo způsobeno či vyvoláno ani činnostmi či jednáním jakékoliv třetí osoby či, aby k němu došlo jinak. Žalovaná dále odmítla i argumentaci žalobce, že realizací zástavního práva k pohledávkám došlo k jejich postoupení na banku. Takový důsledek nevyplývá ze zástavní smlouvy, ani z jiného smluvního dokumentu, ani popřípadě z ustanovení německého práva. Dle Všeobecných obchodních podmínek a Produktových obchodních podmínek se totiž veškeré vztahy mezi předmětnou společností (DIY Support s. r. o.) a bankou řídily výlučně českým právem. Současně žalovaná uvedla, že banka ani pohledávky, z jejichž zániku žalobce dovozuje v tomto řízení uplatňovanou škodu, v zástavě neměla, neboť tyto pohledávky společnost DIY Support s. r. o. nikdy nezahrnula do přehledu zastavených pohledávek. Pohledávky, jejichž promlčením měla předmětné společnosti vzniknout škoda, tak vůbec neexistovaly, a pokud by snad existovaly a byly uvedeny v přehledu zastavených pohledávek, nemohla se banka na jejich vymáhání podílet, i kdyby takovou povinnost měla, ačkoliv ji neměla. Závěrem žalovaná vznesla rovněž námitku promlčení žalobou uplatněného nároku, námitku rozporu tohoto nároku žalobce s dobrými mravy a zásadou poctivosti.

5. Protože žalobce je německý státní příslušník a v řízení je tím dán mezinárodní prvek, zabýval se soud prvního stupně nejprve, zda má pravomoc věc rozhodnout, a popřípadě, jakým právním řádem se poměry účastníků, tj. žalobce a žalované, jež je právnickou osobou se sídlem v České republice, řídí. Vyšel z toho, že na poměry s mezinárodním prvkem dopadá režim zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, který se však použije v mezích ustanovení vyhlášených mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, či přímo použitelných ustanovení práva Evropské unie. Dle čl. 4 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 1215/2012 ze dne 12. 12. 2012 o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, vyšel z toho, že má pravomoc věc rozhodnout, neboť žalovaná má sídlo v České republice. Tvrzená škoda pak měla vzniknout nečinností právní předchůdkyně žalované a nadto souvisí se zástavní smlouvou, jež se řídí českým právem. Uzavřel, že poměry účastníků v dané věci se podle čl. 4 odst. 1 a 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. 7. 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) řídí českým právním řádem.
6. Po provedeném řízení a dokazování soud prvního stupně dospěl k závěru, že Equa bank a. s. a společnost DIY Support s. r. o. uzavřely dne 28. 2. 2014 a dne 12. 9. 2014 celkem tři úvěrové smlouvy ve smyslu § 2395 a následující zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), jejichž plnění bylo dle zástavní smlouvy zajištěno zástavním právem k pohledávkám uvedené společnosti z její obchodní činnosti podle § 1309 o. z. a následující. Specifikace pohledávek uvedené společnosti byla uvedena v příloze číslo 1 zástavní smlouvy, přičemž společnost DIY Support s. r. o. byla povinna přílohu udržovat aktuální a pravidelně jedenkrát měsíčně ji předkládat bance k podpisu její aktualizace. Dále soud prvního stupně zkonstatoval, že byť součástí pohledávek uvedených v příloze číslo 1 zástavní smlouvy, bylo i několik pohledávek společnosti DIY Support s. r. o. za společností Smartwares z titulu vystavených faktur, pohledávka z titulu náhrady škody, jež měla vzniknout společnosti DIY Support z porušení závazků společností Smartwares ze smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014, zde uvedena nebyla. V této souvislosti přihlédl též k tomu, že z korespondence mezi Equa bank a. s. a společností DIY Support vyplynulo, že banka informovala dlužníky o realizaci zástavního práva banky k pohledávkám a specifikovala, kterých pohledávek se realizace zástavního práva týká, přičemž, protože však pohledávka společnosti DIY Support za společností Smartwares nikdy obsahem přílohy číslo 1 zástavní smlouvy nebyla, musela být srozuměna s tím, že banka ji realizovat nemohla.

Nadto o uvedeném Equa bank a. s. společnost DIY Support též informovala, když sdělila, že součástí zástavy tato pohledávka není. Z uvedených důvodů proto soud prvního stupně uzavřel, že je namístě žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

7. Současně soud prvního stupně dospěl k závěru, že i kdyby tvrzená pohledávka společnosti DIY Support za společností Smartwares z titulu náhrady škody byla zastavena ve prospěch banky, není možno přijmout argumentaci, že banka měla povinnost uvedenou pohledávku vymáhat v souladu s ustanoveními BGB dle německého práva, neboť toto oprávnění přešlo ze společnosti DIY Support na banku. Smluvní vztah společnosti DIY Support s. r. o. a Smartwares ze smlouvy o obchodním zastoupení se sice řídil německým právem, a proto dle čl. 14 odst. 3 ve spojení s čl. 14 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. 6. 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) je nutné aplikovat německé právo i na zástavní právo banky uplatněné k předmětným pohledávkám, avšak zástavní smlouva byla uzavřena mezi dvěma právními osobami se sídlem na území České republiky a řídí se českým právem podle Všeobecných obchodních podmínek (čl. 18 odst. 7), a to i tehdy, pokud by v tomto smluvním poměru byl dán mezinárodní prvek. Protože tedy smluvní vztahy mezi účastníky sporu se řídí českým právem a z tohoto neplyne, a neplyne to ani ze zástavní smlouvy, že by zástavní věřitel (banka) byl povinen vymáhat zastavené pohledávky, tvrzení žalobce není důvodné. Zástavní věřitel totiž podle § 13 9 odst. 1 o. z. má oprávnění, nikoliv povinnost, uspokojit se z výtěžku zpeněžení zástavy, a to nesplní-li dlužník dluh řádně a včas, což odpovídá i smluvním ujednáním stran zástavní smlouvy. Nadto povinností společností DIY Support s. r. o. jako zástavce bylo i nadále zdržet se všeho, co by mohlo snížit hodnotu zastavených pohledávek na újmu banky, ztížit nebo zmařit zřízení zástavního práva a učinit veškerá opatření, aby takové ztížení či zmaření nebylo způsobeno či vyvoláno ani činností či jakýmkoliv jednáním třetí osoby, a aby k němu nedošlo ani jinak. Zástavce měl povinnost k výzvě zástavního věřitele, popřípadě tomuto udělit plnou moc k zajištění, popřípadě vykonávání správy zastavených pohledávek a k jejich vymáhání jménem a na účet zástavce. I z tohoto důvodu soud prvního stupně uzavřel, že žaloba není po právu, a protože žalobce neprokázal, že by banka, respektive právní předchůdce žalované, porušil svou zákonnou či smluvní povinnost, neprokázal, že mu vznikla škoda a pokud, že mu vznikla v příčinné souvislosti s porušením povinnosti právního předchůdce žalované, žalobu zamítl.
8. O nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky rozhodl dle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) a žalované přiznal náklady řízení v plném rozsahu.
9. Žalobce rozsudek napadl včas podaným a přípustným odvoláním. Soudu prvního stupně vytkl, že nesprávně vyložil zákonné povinnosti předchůdce žalované, nesprávně dovodil rozsah zastavených pohledávek, když z úkonu právního předchůdce žalované bylo zjevné, že zástavní právo bylo uplatněno ke všem pohledávkám zástavních dlužníků právního předchůdce žalobce. Nadto na předmět sporu neaplikoval německou právní úpravu, nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem či jím označeným důkazům, v důsledku čehož skutkový stav věci zjistil neúplně. Protože pak neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Současně žalobce rozsudek považuje za překvapivé rozhodnutí, neboť po provedeném dokazování jej soud prvního stupně nepoučil o tom, že dle jeho názoru neunáší důkazní břemeno a žaloba směřuje k zamítnutí. Nesouhlasil s tím, pokud soud prvního stupně uzavřel, že zástavní smlouva založila povinnost společnosti DIY Support s. r. o. k pravidelnému předkládání jednou měsíčně specifikovaného přehledu pohledávek z obchodního styku v souladu s přílohou číslo 1 zástavní smlouvy. Toto ujednání totiž nebylo realizováno a jeho plnění nevyžadovala ani sama banka. Nadto zástavní smlouva předpokládala, že bude k jejímu textu připojena příloha s přehledem pohledávek zástavního dlužníka za jeho obchodními partnery, avšak žádnou takovou přílohu zástavní smlouva neobsahovala, neboť k ní připojena nebyla. K předání přehledu pohledávek došlo až po uzavření zástavní smlouvy, nadto se nejednalo o vyplnění přílohy číslo 1 zástavní smlouvy, ale pouze o přehled v podobě sestavy vyhotovené společností DIY

Support s. r. o., coby zástavního dlužníka. Přehled pohledávek pak byl vyžádán od uvedené společnosti bankou pouze za období roku 2015, v dalším období již nikoliv. Žalobce proto má za to, že mezi bankou a jejím klientem (společnost DIY Support s. r. o.) byla zavedena praxe, jež se odlišovala od ustanovení zástavní smlouvy, respektive příslušné ustanovení zástavní smlouvy nebylo s vědomím obou smluvních stran plněno. Žalobce dále uvedl, že zastavené pohledávky z obchodního styku nebyly ve smluvním vztahu mezi společností DIY Support s. r. o. a bankou definovány přehledem sestaveným v podobě přílohy číslo 1. Odpovídá tomu totiž postup žalované banky, která posléze ve vztahu k zástavním dlužníkům, tedy dlužníkům společnosti DIY Support s. r. o. uplatnila svými přípisy ze dne 27. 7. 2016 zástavní právo ke všem pohledávkám z obchodního styku, tedy bez jakékoli jejich bližší specifikace. Protože tedy banka žádnou specifikaci obchodních pohledávek společnosti DIY Support s. r. o. nevyžadovala, pohledávky této společnosti z titulu náhrady škody za společností Smartwares nebyly v příloze číslo 1 zástavní smlouvy ani uvedeny. Závěr soudu prvního stupně v tom smyslu, že pohledávky z titulu náhrady škody, od nichž žalobce coby právní nástupce společnosti DIY Support s. r. o. odvíjel svůj nárok vůči bance, nebyly součástí pohledávek z obchodního styku, vůči nimž banka uplatnila zástavní právo, proto není správný. Žalobce pak nesouhlasí ani s tím, pokud soud prvního stupně rovněž nesprávně dovodil, že následné oznámení, které banka učinila vůči společnosti DIY Support s. r. o. a kterým svému smluvnímu partnerovi sdělovala, vůči kterým pohledávkám z obchodního styku uplatnila zástavní právo, mělo být určující k vymezení toho, jaké pohledávky byly skutečně zastaveny a jaké nikoliv. Toto sdělení nemělo a ani nemohlo mít dopad na předchozí právní jednání banky učiněné vůči dlužníkům DIY Support s. r. o., konkrétně na jednostranné oznámení o uplatnění zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku učiněné v přípisu banky ze dne 27. 7. 2016. Právě v něm totiž banka jednoznačně sdělila, že uplatňuje zástavní právo ve vztahu ke všem pohledávkám, a to bez jakéhokoli omezení. Nadto tato výzva obsahovala i bankovní spojení na přeshraniční platbu na český účet a stanovený variabilní symbol. Pozdější vymezení zástavních pohledávek proto nemohlo mít žádný vliv. Právě společnost Smartwares s. r. o. si pak uvedené oznámení banky vyložila tak, že veškeré své závazky je povinna plnit pouze vůči bance, což vedlo k odmítnutí jakýchkoli jejích dalších jednání se společností DIY Support. Současně banka nikdy neprovedla žádné odvolání uvedené výzvy a následků z ní plynoucích. Společnost Smartwares s. r. o. na podkladě uvedeného vyrozuměla společnost DIY Support s. r. o., že přestává ve věci uplatněného nároku na náhradu škody za porušení smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014 jakkoliv komunikovat, neboť k uplatnění takového nároku je oprávněná pouze banka. Dále odvolatel soudu prvního stupně vytkl, že zcela pominul, že z provedeného dokazování, a to ze vzájemné korespondence mezi společností DIY Support s. r. o. a bankou vyplynulo, že bance byly poskytnuty dostatečné informace o tom, že společnost eviduje za společností Smartwares pohledávky z titulu náhrady škody za porušení smlouvy o obchodním zastoupení. Banka byla informována i o výši pohledávky z titulu náhrady škody i o následcích toho, že přistoupila k uplatnění oprávnění ze zástavního práva ke všem pohledávkám z obchodního styku, a to ve vztahu ke všem známým dlužníkům společnosti DIY Support s. r. o., tedy včetně společnosti Smartwares. Pokud tak soud prvního stupně nedovodil žádnou odpovědnost banky, ačkoliv byla vyrozuměna o vzniku nároku společnosti DIY Support za společností Smartwares, a ač byla vyrozuměna o tom, o jaké pohledávky se jedná i o jejich výši a byla upozorněna na to, že uplatnila nárok ze zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku vůči společnosti Smartwares a tato společnost pak přestala jednat se společností DIY Support, zásadně pochybil. Pochybil pak i proto, že v dané věci neaplikoval německé právo. Vztah mezi společností DIY Support a společností Smartwares byl uzavřen dle německého práva a nic na tom nemění ani skutečnost, že závazky těchto smluvních stran byly předmětem zástavy. Smluvní vztah mezi bankou a jejím klientem, tedy právním předchůdcem žalované i žalobcem, byť uzavřený v České republice podle českého práva, se proto v daném případě měl realizovat v režimu práva, jímž se řídila zástava, zde zástava pohledávky za německým dlužníkem. Současně, pokud soud prvního stupně dospěl k závěru, že banka měla pouze právo, nikoliv povinnost využít zástavního práva k obchodním pohledávkám společnosti

DIY Support s. r. o. z obchodního styku, zcela však pominul, že pro případ, kdy bylo takové právo bankou využito, vznikají této, coby zástavnímu věřiteli, také povinnosti, které se na uplatnění právo vážou. Tyto povinnosti plynou z právní úpravy, kterou se řídí sama zástava, respektive právo se z této zástavy uspokojit. Soud prvního stupně však pominul, že uplatnění práva na uspokojení zástavy mělo účinky minimálně ve vztahu ke společnosti Smartwares ve Spolkové republice Německo, přičemž tento dlužník ze zastavených pohledávek neměl žádný důvod na oznámené uplatnění práva ze zástavy a výzvu k úhradě na účet banky nahlížet jinak než právě optikou německé právní úpravy. Žalovaná tedy, jako zástavní věřitel všech pohledávek předmětné společnosti z obchodního styku, byla oprávněna domáhat se uspokojení svých nároků ze zastavených pohledávek předmětné společnosti za jejími obchodními partnery a zároveň byla povinna zajistit jejich řádné inkaso. Těmito povinnostmi banka byla povinovávána od okamžiku, kdy disponovala znalostí o pohledávkách právního předchůdce žalobce a kdy využila své oprávnění domáhat se vlastního nároku ze zástavy. Tyto pohledávky byly specifikovány v rámci vzájemné korespondence stran, přičemž společnost DIY Support s. r. o. bance poskytla dostatek informací o tom, že pohledávku z titulu náhrady škody za společností Smartwares uplatňuje, jak tato vznikla a v jaké je výši. Tato pohledávka se řídila německým právem a na právního předchůdce žalované, tedy banku, tak dopadaly povinnosti zástavního věřitele dle německého práva, tedy včetně povinnosti zajistit řádné inkaso zastavené pohledávky, k níž zástavní právo uplatnil. Banka však řádné inkaso neprovedla, došlo proto k promlčení pohledávky z obchodního styku a tím vzniku škody na straně právního předchůdce žalobce. Pokud tedy soud prvního stupně dospěl k závěru, že samotné uplatnění zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku zajišťující pohledávky banky z úvěrových vztahů nemá žádné právní následky, neodůvodnil, proč je banka oprávněna takto postupovat a proč jí neplyne žádná odpovědnost za stav, který jejím jednáním vznikl, neboť fakticky zamezila zástavnímu dlužníkovi vymáhat své pohledávky z obchodního styku a sama pro jejich vymožení neučinila ničeho, což ve svém důsledku vedlo k jejich promlčení. Banka v tomto smyslu nemůže být vyjmuta ze zákonného dopadu povinnosti generální prevence předcházení škodám. Žalobce pak pochybení soudu prvního stupně spatřoval i v tom, že nebyl řádně poučen ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. Měl-li totiž soud prvního stupně za to, že žalobce svá tvrzení neprokázal, měl jej v tomto smyslu poučit. Závěrem žalobce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

10. Žalobce následně své odvolání, doplnil tak, že pokud soud prvního stupně mylně vycházel z toho, že pohledávka, jejímž promlčením vznikla žalobci škoda, nebyla uvedena v příloze číslo 1 smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku, a tedy tato pohledávka nebyla zastavena, že tento jeho závěr není správný. Poukázal na znění jednotlivých článků zástavní smlouvy, a to čl. 1.2., 1.3., 3.1 a 3.2, přičemž výkladem těchto článků má za to, že pohledávka právního předchůdce žalobce, tj. společnosti DIY Support s. r. o. za společností Smartwares byla pohledávkou vzniklou v souvislosti s obchodním stykem tak, jak ji definuje zástavní smlouva, neboť měla svůj původ ve smlouvě o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014. Zastavenou pohledávkou se tak dle výkladu čl. 3.1. zástavní smlouvy rozumí i pohledávka na náhradu škody. Nadto zástavní smlouva zastavené pohledávky nedefinuje jako ty, jež jsou uvedeny v příloze číslo 1 zástavní smlouvy, ale příloha číslo 1 má tvořit výlučně určitý seznam pohledávek. Uvedené je o to zřetelnější, že dle čl. 3.3. zástavní smlouvy vzniká zástavní právo účinností zástavní smlouvy, nikoliv jejich přidáním do přílohy číslo 1 zástavní smlouvy. Soud prvního stupně však uvedená ustanovení zástavní smlouvy vyložil nesprávně. Nadto žalobce poukázal i na to, že smlouva zástavní je smlouvou formulářovou zpracovanou žalovanou, respektive jejím právním předchůdcem, jejíž znění žalobce, tedy jeho právní předchůdce, nemohl nijak ovlivnit. Je proto nemravný závěr, na podkladě, kterého žalobce utrpí újmu na svých právech z důvodu zcela nelogického a nesystematického výkladu zástavní smlouvy právě ve prospěch žalované.

11. Žalovaná se k odvolání žalobce vyjádřila tak, že s ním nesouhlasí. Předně vychází z toho, že zástavní smlouva v čl. 3.4. obsahuje ujednání ohledně vymezení zástavy, podle něhož jsou zastavené pohledávky uvedené v seznamu, který má být průběžně aktualizován. Povinnost aktualizace měl dle čl. 3.5. zástavní smlouvy zástavce, tedy společnost DIY Support s. r. o. Uvedená ustanovení jsou zcela určitá a doplňují výklad pomocí obecných ujednání v zástavní smlouvě, z níž se žalobce pokouší dovodit, že tomu tak není. Neurčitost ustanovení o specifikaci zástavy pak nemůže být způsobena ani tím, že společnost DIY Support s. r. o. v tomto smyslu dlouhodobě své povinnosti ze zástavní smlouvy porušovala, neboť aktualizaci seznamu zastavených pohledávek neprováděla. Právě výklad, jež by vedl k tomu, že právní předchůdce žalobce by měl mít prospěch z porušování smluvních povinností, je zcela nepřipustný. Pokud se pak společnost DIY Support s. r. o. domnívala, že předmětná pohledávka je zástavou dle zástavní smlouvy, nejpozději z dopisu Equa bank a. s. ze dne 30. 9. 2016 se však dozvěděla, že tomu tak není, neboť Equa bank v dopise uvedla seznam pohledávek, k nimž se rozhodla vykonat zástavní právo a v tomto seznamu předmětná pohledávka na náhradu škody uvedená nebyla. Žalovaná pak nesouhlasí ani s argumentací žalobce v tom smyslu, že by mělo být ohledně předmětu sporu použito německé právo. Argumentace žalobce spočívá na zcela nesprávném posouzení čl. 14 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, neboť předmětný článek se věci vůbec netýká. Smyslem tohoto článku je ochrana dlužníka (postoupené pohledávky) tím, že je zajištěno, aby se postupitelnost a odporovatelnost ve vztahu k dlužníku řídila i nadále právem, jemuž podléhá postoupená pohledávka. Čl. 14 odst. 2 Nařízení tedy upravuje primárně vztahy mezi dlužníkem postoupené (zastavené) pohledávky a postupníkem (zástavním věřitelem), nikoliv vztahy mezi zástavcem a zástavním věřitelem. Soud prvního stupně proto zcela správně uzavřel, že vztah mezi právním předchůdcem žalobce a právním předchůdcem žalované ze zástavní smlouvy podléhá českému právu. Žalobce ve sporu neunesl břemeno tvrzení, ani břemeno důkazní. Nadto žalovaná trvá na tom, že právní předchůdce Equa bank a. s. neměla povinnost pohledávky vymáhat. Neměla tuto povinnost ani pro případ pohledávek, které byly skutečně zastaveny. Pokud by pak předmětem zástavního práva totiž byla i předmětná pohledávka, byla to naopak společnost DIY Support s. r. o., která porušila svou povinnost plynoucí pro ni z čl. 5.1 písm. b) zástavní smlouvy, a to učinit veškerá odůvodněná opatření, aby ztížení nebo zmaření realizace zástavního práva nebylo způsobeno či vyvoláno činností či jednáním jakékoliv třetí osoby, ani aby k němu došlo jinak. Pokud pak žalobce argumentuje tím, že výzva k úhradě závazku na účet Equa bank, a. s. a nikoliv na účet předmětné společnosti (DIY Support s. r. o.), měla blanketní charakter, žalovaná vychází z toho, že za tento stav je zodpovědná sama uvedená společnost, pokud Smartwares neupozornila na to, že realizace zástavního práva se dané pohledávky netýká, o čemž dobře věděla z dopisu Equa bank a. s. Nadto ani nebylo v průběhu řízení prokázáno, že společnost Smartwares byla skutečně ochotna plnit pouze společnosti Equa bank a. s. Zástavní věřitel má oprávnění, nikoliv však povinnost, uspokojit se z výtěžku zpeněžení zástavy. Nebylo tak porušením žádné zákonné a v tomto případě ani smluvní povinnosti, pokud se věřitel nepokusí vymoci pohledávku, k níž měl zástavní právo. Žalovaná odmítá i argumentaci porušením generální prevence, když na podkladě této nelze očekávat jednání, které by pro jednající subjekt bylo nadměrně zatěžující nebo dokonce rizikové. Žalobce netvrdil, natož aby prokázal, že mu škoda v důsledku nevymáhání pohledávek ze strany Equa bank a. s. skutečně vznikla, kromě toho společnost Smartwares po celou dobu prezentovala, že předmětnou pohledávku právního předchůdce žalobce nemá za důvodnou, neuznává ji, nebude ji plnit, a to bez ohledu na totožnost aktuálního skutečného či domnělého věřitele. V neposlední řadě právní předchůdce žalobce nejpozději ode dne 30. 9. 2016 věděl, že Equa bank a. s. zástavní právo k jím tvrzené pohledávce vůči společnosti Smartwares nerealizovala, tato pohledávka se zástavou dle zástavní smlouvy není spojena a nebude proto ani vymáhána. Musela si tak být rovněž vědoma toho, že časem může dojít k promlčení této jí tvrzené pohledávky, pokud kdy vůbec však existovala. Závěrem žalovaná navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil a přiznal jí náhradu nákladů odvolacího řízení.

12. Odvolací soud o odvolání žalobce nejprve rozhodl rozsudkem ze dne 7. 12. 2023, č. j. 25 Co 314/2023-215, a to tak, že rozsudek soudu prvního stupně potvrdil (I) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 107 157,60 Kč (II). Dle § 213 odst. 2 o. s. ř. částečně zopakoval dokazování, a to smlouvou o zřízení zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku ze dne 12. 9. 2014 a posléze vyšel z toho, že soud prvního stupně zcela správně dovodil v dané věci pravomoc věc projednat a je soudem věcně i místně příslušným. Rovněž tak souhlasil s tím, že je namístě na předmět sporu aplikovat český právní řád. Následně vyšel z toho, že soud prvního stupně se nezabýval věcnou aktivní legitimací žalobce, avšak pozornost zaměřil pouze na to, zda žalobcem tvrzená pohledávka z titulu náhrady škody vzniklá společností DIY Support s. r. o. porušením smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014 společností Smartwares byla či nebyla součástí přílohy číslo 1 smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku ze dne 12. 9. 2014. Z obsahu smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku mezi právním předchůdcem žalobce a právním předchůdcem žalované uzavřené dne 12. 9. 2014, konkrétně čl. 5. - závazky zástavce – čl. 5.1. písm. e) pak dovodil, že zástavce se zavázal, že bez předchozího písemného souhlasu zástavního věřitele nepostoupí žádnou ze zastavených pohledávek žádné třetí osobě a ani žádnou ze zastavených pohledávek žádným způsobem nezatíží, nepoužije k započtení, ani žádným jiným způsobem nezapříčiní ani neumožní zánik, zatížení či započtení nároku, souvisejícího se zastavenými pohledávkami či jakoukoliv jejich částí. Uzavřel proto následně, že i kdyby žalobcem tvrzená pohledávka představující náhradu škody za porušení smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014 uzavřená mezi společností DIY Support s. r. o. na straně jedné a společností Smartwares na straně druhé, byla součástí zástavní smlouvy, respektive se jednalo o pohledávku zastavenou, nebyla společnost DIY Support oprávněna tuto pohledávku postoupit. Banka totiž písemný souhlas s postoupením předmětné pohledávky nikdy neudělila, žalobce proto ve sporu nemá věcnou aktivní legitimaci. Rozsudek soudu prvního stupně na podkladě jiného právního posouzení věci jako výrokově věcně správný, včetně výroku o nákladech řízení dle § 219 o. s. ř. potvrdil a dle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. žalované přiznal náhradu nákladů odvolacího řízení.
13. Rozsudek Městského soudu v Praze, jakožto soudu odvolacího, žalobce napadl včas podaným a přípustným dovoláním. Dovolání odůvodnil tím, že odvolací soud otázku aktivní legitimace žalobce, respektive otázku platnosti postoupení pohledávky na náhradu škody z právního předchůdce žalobce na žalobce, posoudil v rozporu s rozhodovací praxí dovolacího soudu. Porušil pravidlo předvídatelnosti soudního rozhodnutí, nadto jeho rozsudek je nepřezkoumatelný. Právní předchůdce žalobce totiž na žalobce postoupil pohledávku škodní, nikoliv pohledávku ze smlouvy, což odvolací soud evidentně přehlédl a spojil dohromady skutkově dvě odlišné právní skutečnosti.
14. Nejvyšší soud České republiky, jakožto soud dovolací, rozsudkem ze dne 3. 3. 2025, č. j. 21 Cdo 1666/2024-249, dovolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze v části, v níž byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o náhradě nákladů řízení a v níž bylo rozhodnuto o náhradě nákladů odvolacího řízení, odmítl (I) a rozsudek zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (II). Zkonstatoval, že totiž již ze skutkových tvrzení uvedených žalobcem v žalobě plyne, že pohledávka, jež byla předmětem postoupení, byla pohledávka z titulu odpovědnosti za škodu, kterou způsobila společnosti Equa bank a. s. obchodní společnosti DIY Support, s. r. o., přičemž se jedná o porušení povinnosti vyplývající ze zástavní smlouvy „inkasovat“ (údajně zastavenou) pohledávku z titulu odpovědnosti společnosti Smartwares za škodu způsobenou společností DIY Support s. r. o. a tím způsobit její promlčení a „ztrátu“). Předmětem postoupení pohledávky postupnými smlouvami ze dne 14. 8. 2020 a ze dne 21. 9. 2020 proto nebyla pohledávka společnosti DIY Support s. r. o. z titulu odpovědnosti za škodu za porušení smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014 uzavřené mezi touto společností na straně jedné a společností Smartwares na straně druhé, jak nesprávně dovodil odvolací soud.

Dovolací soud tak uzavřel, že rozhodnutí odvolacího soudu nebylo správné
je nutno shledat důvodným.

a dovolání

15. Na podkladě shora uvedeného rozhodnutí dovolacího soudu odvolací soud na podkladě včas podaného a přípustného dovolání podaného žalobcem, jakožto legitimovanou osobou znovu přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212, § 212a o. s. ř.) a poté dospěl k závěru, že dovolání žalobce **není** opodstatněné.
16. Odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně v rámci provedeného řízení a dokazování správně a dostatečně zjistil skutkový stav věci (§ 120 o.s.ř.), a sice, že právní předchůdkyně žalované Equa bank a. s. a společnost DIY Support s. r. o. uzavřely dne 28. 2. 2014 a dne 12. 9. 2014 tři úvěrové smlouvy a téhož dne 12. 9. 2014 uzavřely i zástavní smlouvu, kterou společnost DIY Support s. r. o. zřídila ve prospěch banky zástavní právo ke svým stávajícím a budoucím pohledávkám z obchodního styku, kterým byly zajištěny pohledávky banky z výše uvedených úvěrových smluv. Správně též dovodil, že banka dne 25. 7. 2016 zesplatnila výše uvedené úvěry a vyzvala dlužníka, tj. společnost DIY Support s. r. o. k jednorázové úhradě pohledávek z úvěru. Současně posléze banka dne 27. 7. 2016 přistoupila k realizaci zástavního práva a vyzvala poddlužníky k úhradě dlužných pohledávek na svůj účet, při realizaci zástavního práva však neuplatnila toto právo ve vztahu k pohledávkám společnosti DIY Support s. r. o. proti společnosti Smartwares, které společnost DIY Support s. r. o. evidovala z titulu odpovědnosti za škodu, jednak ve výši 915 608,96 EUR a ve výši 60 398,64 EUR, která jí měla být způsobena porušením povinností vyplývajících ze smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014 uzavřené mezi DIY Support s. r. o. a Smartwares. Ačkoliv v průběhu řízení žalovaná vznášela námitku nedostatku věcné aktivní legitimace žalobce, soud prvního stupně tuto námitku nepovažoval za důvodnou. Po provedení dokazování listinami – smlouvou ze dne 14. 8. 2020 a smlouvou ze dne 21. 9. 2020 o postoupení pohledávky a listinami prokazujícími notifikaci postoupení ve vztahu k dlužníku (Equa bank a. s.) při ústním jednání dne 16. 3. 2023 (č. l. 155 a následující) mlčky aktivní legitimaci žalobce dovodil, neboť je zjevné, že žalobce se v řízení domáhá nároku z titulu odpovědnosti za škodu, kterou měla společnosti DIY Support s. r. o. způsobit právní předchůdkyně žalované (Equa bank a. s.) tím, že porušila svoji povinnost vymáhat zastavené pohledávky, konkrétně pohledávku společnosti DIY Support s. r. o. za společností Smartwares z titulu odpovědnosti za škodu, která jí měla být způsobena porušením povinností vyplývajících ze smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014 uzavřené mezi společností DIY Support s. r. o. a společností Smartwares. Nelze proto uzavřít, že u žalobce věcná aktivní legitimace dána není, neboť by se jednalo o postoupení pohledávky, jež byla předmětem zástavy na podkladě zástavní smlouvy ze dne 12. 9. 2014, k jejímuž postoupení by společnost DIY Support s. r. o. mohla přistoupit pouze za písemného souhlasu zástavního věřitele (společnosti Equa bank a. s.).
17. Zcela správně se tak soud prvního stupně v dané věci zabýval tím, zda předmětná tvrzená pohledávka společnosti DIY Support s. r. o. za společností Smartwares z titulu náhrady škody byla či nebyla zastavěna ve prospěch zástavního věřitele, tj. Equa bank a. s. Dospěl-li posléze k závěru o tom, že součástí pohledávek, jež byly předmětem zástavní smlouvy, uvedená pohledávka (z titulu náhrady škody za společností Smartwares) nebyla, odvolací soud s tímto jeho závěrem zcela souhlasí. Ze smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku registrační číslo 192/2014.22 ze dne 12. 9. 2014 totiž plyne, a to z úvodních ustanovení, konkrétně čl. 1.2., že zástavce má v rámci své podnikatelské aktivity pohledávky z obchodního styku za svými obchodními partnery (dále jen „poddlužníci“) a tyto pohledávky má řádně evidované ve svém účetnictví (dále jen „pohledávky z obchodního styku“). Z čl. 3. zřízení zástavního práva, konkrétně čl. 3.1. pak plyne, že mezi stranami bylo ujednáno, že zástavce tímto za účelem zajištění řádného a včasného splnění zajištěných pohledávek zřizuje za podmínek stanovených touto smlouvou ve prospěch zástavního věřitele zástavní právo k pohledávkám z obchodního styku a dále ke všem dalším existujícím nebo budoucím peněžitým pohledávkám, které vzniknou zástavci v

souvislosti s pohledávkami z obchodního styku, zejména, nikoliv však výlučně, smluvní pokuty, úroky z prodlení, poplatky nebo bezdůvodné obohacení (dále jen „zastavené pohledávky“). Seznam aktuálních pohledávek z obchodního styku tvoří přílohu číslo 1. V čl. 3.2. bylo ujednáno, že zástavní věřitel tímto přijímá zastavené pohledávky uvedené v čl. 3.1. této smlouvy do zástavy, přičemž dle čl. 3.3. zástavní právo k zastaveným pohledávkám podle této smlouvy vzniká účinností této smlouvy. Smluvní strany dohodly, že zástavní právo k zastaveným pohledávkám nebude zapsáno do rejstříku zástav a zástavní právo je tak ve smyslu § 1335 odst. 2 občanského zákoníku účinné vůči poddlužníkovi dnem, kdy mu bude vznik zástavního práva k zastaveným pohledávkám oznámen zástavcem nebo mu bude vznik zástavního práva k zastaveným pohledávkám prokázán zástavním věřitelem. Dle čl. 3.4. zástavní věřitel a zástavce prohlásili, že seznam pohledávek z obchodního styku uvedený v příloze číslo 1 smlouvy bude doplňován o další pohledávky či aktualizován tak, že každé takové doplnění bude jako aktualizace přílohy číslo 1 podepsáno oběma smluvními stranami a tento nový seznam bude považován za dodatek smlouvy. V takovém případě jsou zastavenými pohledávkami všechny pohledávky z obchodního styku uvedené v příloze číslo 1. Naposledy v čl. 3.5. bylo ujednáno, že zástavce je povinen měsíčně, nejpozději třetí pracovní den v měsíci, předkládat zástavnímu věřiteli seznam pohledávek z obchodního styku, které budou předmětem zástavního práva a budou tvořit přílohu číslo 1. Zástavce je povinen seznam pohledávek z obchodního styku předložit zástavnímu věřiteli ve formě a obsahu určeném zástavním věřitelem. Z uvedeného tak lze dovodit, že pokud má žalobce za to, že znění jednotlivých článků zástavní smlouvy, a to čl. 1.2., 1.3., 3.1. a 3.2. lze vyložit tak, že pohledávka právního předchůdce žalobce za společností Smartwares byla pohledávkou vzniklou v souvislosti s pohledávkou z obchodního styku, neboť měla svůj původ ve smlouvě o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014, že nepochybně i tato pohledávka by byla skutečně pohledávkou z obchodního styku právního předchůdce žalobce. Má-li však žalobce též za to, že byla i pohledávkou zastavenou, a to dle výkladu čl. 3.1. zástavní smlouvy, neboť zástavní smlouva nedefinovala zastavené pohledávky jako ty pohledávky, které jsou uvedeny v příloze číslo 1 zástavní smlouvy, nýbrž příloha číslo 1 má tvořit výlučně určitý seznam pohledávek, s tímto výkladem žalobce ohledně předmětu zástavního práva již souhlasit nelze. V rámci čl. 3. zřízení zástavního práva, smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám z obchodního styku mezi právním předchůdcem žalobce a právním předchůdcem žalované uzavřené dne 12. 9. 2014, konkrétně čl. 3.4. totiž jednoznačně vyplývá, že seznam pohledávek z obchodního styku uvedený v příloze číslo 1 smlouvy bude doplňován o další pohledávky či aktualizován tak, že každé takové doplnění bude jako aktualizace přílohy číslo 1 podepsáno oběma smluvními stranami a tento nový seznam bude považován za dodatek smlouvy. Pouze v takovém případě jsou zastavenými pohledávkami všechny pohledávky z obchodního styku uvedené v příloze číslo 1. V dané věci je však zjevné a mezi účastníky nesporné, že právní předchůdce žalobce, tj. společnost DIY Support s. r. o. tuto povinnost stanovenou pro ni v čl. 3.4. a v čl. 3.5. zástavní smlouvy neplnila, neboť měsíčně nejpozději třetí pracovní den v měsíci Equa bank a. s., jakožto zástavnímu věřiteli nepředkládala seznam pohledávek z obchodního styku, které budou předmětem zástavního práva a budou tvořit přílohu číslo 1. Na podkladě uvedeného tak nutno uzavřít ve shodě se soudem prvního stupně, že pohledávka společnosti DIY Support s. r. o. za společností Smartwares z titulu odpovědnosti za škodu za porušení smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 24. 7. 2014 uzavřené mezi společností DIY Support s. r. o. na straně jedné a společností Smartwares na straně druhé do seznamu pohledávek z obchodního styku nikdy zanesena nebyla, nebyla součástí aktualizace přílohy číslo 1, jež byla součástí smlouvy o zástavním právu k pohledávkám z obchodního styku, a tedy zastavená na podkladě této smlouvy nikdy nebyla. Nadto v průběhu řízení provedeným dokazováním v rámci řízení před soudem prvního stupně vyplynulo, že, byť společnost DIY Support s. r. o. měla v úmyslu Equa bank, a. s. informovat o tom, že vychází z toho, že i tato pohledávka na náhradu škody je pohledávkou zastavenou, nejpozději dne 30. 9. 2016 na základě písemné komunikace mezi touto společností, jakožto právním předchůdcem žalobce a Equa bank, a. s., jakožto právní předchůdkyní žalované, byla informována jednoznačně o tom, že

tato pohledávka zastavena nebyla a uplatnění zástavního práva proto nepodléhá. Ačkoliv tedy v čl. 3.4. zástavní smlouvy bylo mezi stranami ujednáno, že zastavenými pohledávkami jsou všechny pohledávky z obchodního styku uvedené v příloze číslo 1, za jejichž aktualizaci byla ve smyslu čl. 3.5. zástavní smlouvy odpovědná právní předchůdkyně žalobce společnost DIY Support s. r. o., nezbyde než uzavřít, že protože žádná aktualizace přílohy číslo 1 prováděna nebyla, pohledávka na náhradu škody ve vztahu ke společnosti Smartwares nikdy zastavena nebyla a nic na tom nemění ani skutečnost, že posléze společnost DIY Support s. r. o. Equa bank a. s. o existenci této pohledávky již v roce 2016 písemně informovala. Současně za zcela nedůvodné považuje odvolací soud i odvolací námitky žalobce v tom smyslu, že ujednání o pravidelném předkládání jednou měsíčně specifikovaného přehledu pohledávek z obchodního styku v souladu s přílohou číslo 1 zástavní smlouvy nebylo praktikováno, přičemž zástavní věřitel, tedy Equa bank a. s. jej ani po společnosti DIY Support s. r. o. nevyžadovala, je tedy zjevné, že mezi těmito účastníky byla zavedena jiná praxe, jež se odlišovala od ustanovení zástavní smlouvy. Zástavní smlouvu ze dne 12. 9. 2014, jak účastníci dohodli, bylo totiž možno měnit či doplňovat pouze písemnými dodatky odsouhlasenými a podepsanými smluvními stranami, přičemž žádný takový dodatek smlouvy, jež by ji měnil či doplňoval ze strany žalobce tvrzen, ani prokázán nebyl. Nadto je zjevné, že evidentní porušování ujednání zástavní smlouvy ze strany právního předchůdce žalobce nelze vykládat ku prospěchu této smluvní strany.

18. Na podkladě shora uvedeného odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně, včetně výroku o nákladech řízení dle § 219 o. s. ř. potvrdil, neboť odvolací námitky žalobce nebyly relevantní a nebyly schopny zvrátit správné závěry soudu prvního stupně.
19. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. Náklady řízení úspěšné žalované sestávají z nákladů odvolacího řízení, a to první fáze, přičemž představují náklady právního zastoupení, sestávající ze 2 úkonů právní služby advokáta po 43 980 Kč (§ 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif ve spojení s § 11 odst. 1 písm. d), g) advokátního tarifu, a to z tarifní hodnoty ve výši 366 814,631 EUR x 24,37 Kč = 8 939 272,50 Kč), ze 2 náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu) a z 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. ve výši 18 597,60 Kč, celkem odvolací náklady první fáze odvolacího řízení ve výši 107 157,60 Kč.
20. Dovolací náklady žalované v souvislosti s podaným dovoláním ze strany žalobce nevznikly.
21. Náklady odvolacího řízení, a to druhé fáze odvolacího řízení žalované pak sestávají ze 2 úkonů právní služby advokáta po 44 620 Kč (§ 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif ve spojení s § 11 odst. 1 písm. d), g) advokátního tarifu, a to z tarifní hodnoty ve výši 366 814,631 EUR x 24,81 Kč = 9 100 670,90 Kč), ze 2 náhrad hotových výdajů po 450 Kč (§ 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, ve znění počínaje 1. 1. 2025) a z 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. ve výši 18 929,40 Kč, celkem odvolací náklady druhé fáze odvolacího řízení žalované ve výši 109 069,40 Kč.
22. Celkové náklady žalované před soudem odvolacím a dovolacím tak představují částku 216 227 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek stanovených v § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky v

Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 8. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 5. června 2025

JUDr. Blanka Kapitánová v.r.
předsedkyně senátu